

[Hanne Budtz.]

fremsættelsestale, at de private ejeres ret til patenter og tekniske oplysninger fuldt ud respekteres og beskyttes, og at der netop ikke er tale om nogen form for ekspropriation. Da forslaget jo, som det følger ganske naturligt, alene drejer sig om opfindelser, for hvilke der indgives ansøgninger om patent, vil vi medvirke til velvillig behandling af lovforslaget i det udvalg, der nedsættes.

Helge Larsen: Jeg kan på mit partis vegne give det foreliggende lovforslag vor anbefaling og tilsagn om velvillig behandling i udvalget. Det vil være naturligt, som også tidligere ordførere har gjort det, at drage en sammenligning mellem dette lovforslag og det forslag til lov om patentering af opfindelser vedrørende krigsmateriel, som blev fremsat i samlingen 1955-56. Gør man dette, må man erkende, at det foreliggende lovforslag betyder en meget væsentlig lempelse i forhold til lovforslaget fra 1956. Jeg tror, man kan sige, at skal der gennemføres en lovgivning af denne art, kan den næppe være lempeligere end det her foreslåede. Skulle der være mulighed for i udvalget yderligere at lempe lovforslaget — jeg tænker her specielt på det udkast til kongelig anordning om de opfindelsesområder, der berøres af loven — er jeg villig til at medvirke dertil i udvalget.

Sandau: Vi vil fra retsforbundets side tilsige støtte til det foreliggende lovforslag. Det siger jo sig selv, at skal der være nogen mening i at få patent på opfindelser, der vedrører krigsmateriel, må der være mulighed for, at de kan holdes hemmelige. Vi tilsiger lovforslaget velvillig behandling i udvalget.

Fuglsang: Da man i folketingsåret 1955-56 behandlede et lovforslag om samme emne som det her foreliggende lovforslag, lå der dengang fire års behandling i et ministerielt udvalg bag det. Som bekendt blev lovforslaget dengang modtaget med ganske svære betænkeligheder af partiernes ordførere, måske lige med undtagelse af den socialdemokratiske ordfører. Jeg vil formode, at det er disse betænkeligheder,

der er skyld i, at der nu igen er gået tre år, inden lovforslaget præsenteres under sit nye navn: lov om hemmelige patenter.

Som det allerede er nævnt af tidligere ordførere, er lovforslaget adskilligt afsvækket. Ikke desto mindre må jeg erkende, at der fra mit partis side stadig væk er betænkeligheder. For det første er loven jo en udpræget NATO-lov; dernæst vil jeg også tro, at selve loven i praksis kan være noget vanskelig at administrere. Jeg tænker bl. a. på den noget flygtige og usikre definition — såvel i lovforslagets tekst som i forslaget til kongelig anordning — af, hvad der forstås ved krigsmateriel. Der står f. eks. i forslag til kongelig anordning i punkt 8, at ved krigsmateriel forstås materialer, værktøjer og maskiner, som efter deres karakter udelukkende eller væsentligt er bestemt til fremstilling af det under 1-7 nævnte materiel. Når vi nu ved, hvad man under NATOs synsvinkel tidligere har betragtet som strategisk materiel, må man erkende, at vi kan risikere, at de mest vidunderlige og mærkelige ting med lidt god eller dårlig vilje vil kunne føres ind under denne lov.

Vi kan altså ikke tilsige lovforslaget nogen særlig velvillig støtte.

Handelsministeren (Philip): Jeg vil gerne takke de første fem ordførere for deres tilsagn om velvillig behandling af lovforslaget. Det er jo en selvfølge, at et lovforslag som dette må gå i udvalg. Det må også være en selvfølge, at vi i dette udvalg må gennemgå lovforslaget i alle enkeltheder og derigennem komme til klarhed over, om man på visse punkter eventuelt vil kunne gå til yderligere lempelser. Det vil også i et sådant udvalg være naturligt at komme ind på det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Gideon rejste, om der vil være brug for i visse tilfælde at kunne yde erstatning. Vi har i ministeriet ikke ment, der var brug for det, men jeg tilsiger her absolut velvilje til forhandling om dette spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.